

Český jazyk a literatura kreativně

Tato doba jakéhosi bezčasí sociálních kontaktů není pro nikoho lehká, a to jak na osobní úrovni, pracovní či na poli vzdělávání. Nicméně i přes komplikovanost celé situace není důvod rezignovat. A to platí i pro možnosti výuky.

Mám jeden takový zvyk, často dávám studentům jako téma slohové práce – Můj ideální učitel. Tyto práce čtu velmi ráda, jelikož mě názor žáků opravdu zajímá, nejen skrz jejich úhel pohledu, ale i skrz myšlenku na to, jak zapracovat sama na sobě. Pro mě jako učitele je to taková skvělá forma zpětné vazby. Často je v nich zmiňováno, že nemáme brát

studenty jen jako třídu, ale i každého za sebe - jako individualitu. Někdy je ovšem těžké odhalit nitro člověka, a právě k tomu využívám „kreativní dílny“. Ačkoliv distanční výuka nám lecco ztěžuje, přesto tvořit není nemožné.

Během této doby jsme se studenty absolvovali již tři tvůrčí projekty – Komiks, Vyprávěj, Haiku. Pro doplňování komiksových bublin jsem zvolila seriál Simpsonovi, který zná snad každý, a do charakterů Lisi a Barta písičič o svých prázdninách nebylo těžké se vžít a podle obrázků jim do úst vložit vlastní text.

Další tvůrčí aktivitou byl začátek

krátkého příběhu, který si každý obměnil a určil jeho děj tím, že do něj musel dle sebe doplnit slova na místa, která byla v textu vynechána. S tímto textem se pak ještě pracuje v další ústní části, kdy se pomocí brainstormingu rozvíjí nápady na jednotlivé zápletky příběhu.

Do třetice pak studenti pracovali na japonském haiku, což je forma japonské poezie založená na počtu slabik v jednotlivých řádkách (5 – 7 – 5). Tento úkol nebyl opravdu jednoduchý, protože vyjádřit myšlenku v daném počtu slabik není jen tak, navíc tento typ poezie má niterný, filozofický podtext a žáci měli za

úkol napsat pod své haiku zároveň pocit, který je k jeho vytvoření vedl. Závěrem musím říci, že si opravdu vážím toho, že mi studenti tímto způsobem umožnili nahlédnout do jejich vnímání světa a věcí kolem. Všechny výtvary byly skvělé, takže jsem z nich udělala nástěnku, která se nachází ve čtvrtém patře naší školy. Možná, že tato doba není lehká, ale přesto bychom se měli snažit hledat cesty, jak co jde, než nejde, třeba i tím, jak udělat hodiny českého jazyka a literatury pestřejší.

Bc. Romana Tučková-Hahnová,
vyučující českého jazyka a literatury